

FYLKESMANNEN I FINNMARK

FINNMÁRKKU FYLKEMANNI

FINANSDEPARTEMENTET

Det kongelige Finansdepartement
Postboks 8008
0030 Oslo

12. JUN. 2006

Saksnr.

02,3676-40

Arkivnr.

Deres ref
02/3676 SL

Deres dato

Vår ref
Sak 2006/1023
Ark 008

Vår dato
08.06.2006

Saksbehandler/direkte telefon: Tor Stafsnes - 78 95 03 02

Skattedirektoratets forslag til reorganisering av skatteetaten - høring.

Det vises til høringsbrev av 13.03.06 om dette.

Fylkesmannen konstaterer at også Skatteetaten, i likhet med en rekke andre offentlige etater de senere årene, har behov for en grunnleggende gjennomgang av sin organisasjon, både av hensyn til intern effektivitet i et kost-nytteperspektiv og av hensyn til ivaretagelse av brukernes behov. Både forslaget om etablering av en tonivåorganisasjon og samling av en hittil svært segmentert forvaltning bestående av fylkesskattekontoret, skattefogden og likningskontoret synes å være konstruktive og gode forslag i forhold til dette.

Om forslaget til regionalisering.

Skattedirektoratet foreslår en nasjonal inndeling i fem regioner; for "vår del" foreslås det en region Nord-Norge bestående av Finnmark, Troms og Nordland med regionledelse lokalisert i Tromsø.

Når det gjelder regioninndeling generelt, vil fylkesmannen henvise til de mange prosessene som har pågått/pågår både etatsvis og angående forholdet mellom forvaltningsnivåene i Norge. Det synes å være liten grad av samordning av disse, noe som medfører at det geografiske nedslagsfeltet for de ulike forvaltningene etter hvert varierer. Dette skaper problemer på flere måter – ikke minst nasjonalt strategisk i et samordningsperspektiv. Den norske strukturen med 19 fylker som forutsigbare geografisk administrative enheter har tradisjonelt ivare tatt disse behovene. Så kan en selvsagt diskutere om antallet er hensiktsmessig. Regjeringens forslag til nasjonal regioninndeling i forlengelsen av Distriktskommisjonens arbeid vil sannsynligvis medføre endringer for dette. En egen region bestående av Finnmark og Nord-Troms er et hyppig lansert alternativ. Fylkesmannen foreslår at Skatteetaten avventer endelig regioninndeling slik at disse prosessene rasjonelt kan sees i sammenheng; blir Finnmark egen region kan det være naturlig at også Skatteetaten følger dette.

Dersom Skattedirektoratet likevel velger å gjennomføre regioninndeling som foreslått med en region Nord-Norge, vil fylkesmannen sterkt anmode om at man vurderer lokalisering av regionledelsen til Finnmark og Vadsø. Utlokalisering av offentlige arbeidsplasser har vært en målsetting for flere regjeringer. Vadsø har et godt, ungt og dynamisk fagmiljø. Når det synes å være få *faglige* argumenter for valget av Tromsø, i tillegg til at standarden på dagens kommunikasjonsmessige infrastruktur på alle områder ikke lenger er et argument for sentralisering, vil Vadsø være et godt alternativ også i et konkurranseperspektiv.

Om forslagene for øvrig.

Det legges vekt på at de fylkene som "negativt berøres" av de foreslåtte endringene skal få tilført nye oppgaver, så vel i form av landsdekkende oppgaver som delegasjon fra Skattedirektoratet. Det konkrete forslaget om plassering av det sentrale personregisteret i Hammerfest er et eksempel. Dersom regionaliseringen blir gjennomført slik framlegget er, støtter Fylkesmannen denne tankemåten, og oppfordrer direktoratet til en aktivt å utnytte den store kompetansen som finnes på fylkesnivået – også i Finnmark.

Det legges i framlegget opp til utflytting av likningsoppgaver fra Oslo/Akershus til de to foreslåtte regionene i Midt- og Nord-Norge. Fylkesmannen er godt kjent med at Finnmark har vært et foregangsfylke i denne sammenhengen, og vi vet at gjennom et slikt prosjekt behandler fylkesskattkontoret i vårt fylke i år over 60.000 selvangivelser fra Oslo - i tillegg til fylkets egne. Dette viser at en slik desentralisert arbeidsform fungerer. Erfaringene med dette prosjektet indikerer klart at de ansatte i Finnmark både har etablert entusiasme, kultur, kapasitet og kompetanse til å ta på seg slikt merarbeid. Det vil slik være en spennende og god ide å bygge opp en relevant saksbehandlerbank på permanent basis i Finnmark med oppgaveportefølje på vegne av Oslo/Akershus! Dette forutsetter imidlertid tilførsel av nye stillinger utover dagens bemanning.

Den offentlige sektors andel av den totale sysselsettingen i Finnmark er stor – om lag 35 %. Det har mest av alt sammenheng med at fylkets 19 kommuner er små. Selv en minimumsbemanning knyttet til å betjene kommunenes samlede ansvarsportefølje koblet til terskeltjenester – for øvrig vedtatt av storting og styringsverk – gir en høy offentlig sysselsettingsfaktor. Dette gjelder også for fylkeskommunal og statlig forvaltning. Den høye prosenten offentlig ansatte slik blir mest av alt en statistisk konsekvens, fordi Finnmark er et lite fylke befolkningsmessig.

Mye av det vi har hatt av kreative, aktive og høyt utdannede personer til rådighet som utviklingsressurser i Finnmark har nettopp vært å finne i offentlig forvaltning. Dette har hatt som faktisk konsekvens at en stor og aktiv offentlig sektor langt på veg også har fungert som motor i utviklingen av privat næringsdrift og i arbeidet med å utvikle mulighetene innenfor det private. Avhengigheten av offentlige arbeidsplasser er slik sett stor i Finnmark.

Med dette utgangspunktet blir de mange statlige omorganiseringer og -prosesser til strategiske eksistensielle utfordringer for distriktsfylket Finnmark: etatsvis rasjonalitet medfører i praksis ikkeintenderte distriktpolitiske konsekvenser. Dette betyr ikke at

offentlige arbeidsplasser alene skal være virkemiddelsvaret på fylkets problemer. Men det ligger i dette en appell ikke minst til statlige etater med bredt nasjonalt ansvar om å ta hensyn til dette, i alle fall der det ikke medfører merkostnader eller redusert kvalitet. I så måte skulle de berørte kontorene i Finnmark i denne sammenhengen representere ressursmessige muligheter også i et nasjonalt perspektiv.

Med hilsen

Tor Stafsnes
Ass. fylkesmann